

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.152/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: név ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóügyben hozott határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért határozat: Fővárosi Törvényszék 41.K.704.803/2024/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság (a NAV Kelet-Budapesti Adó- és Vámigazgatósága) az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (továbbiakban: Air.) 89. § (1) bekezdés b) pontja és 91. §-a alapján számla és nyugta kibocsátási kötelezettség teljesítésének, valamint pénztárgépek üzemeltetésének vizsgálatára irányuló jogkövetési vizsgálatot végzett a felperesnél. Ennek során a felperes által működtetett cím5 szám alatti vendéglátó egységben 2024. június 06-án próbavásárlásra került sor. Az adóellenőrök két adag gyros tortilla menüt vásároltak, amelynek részét képezte az étel mellett két darab 0,3 liter űrtartalmú palackozott üdítőital.

Az üzlethelységben működő pénztárgépen a vásárlás ténye rögzítésre került, az online pénztárgépen azonban a vásárolt ételeket és a palackozott üdítő italokat is 5%-os áfa kulcsú gyűjtőben került rögzítésre.

[2] Az elsőfokú adóhatóság 4191485477 iktatószámú határozatával a pénztárgép kötelező használatával, forgalmazásával, üzemeltetésével, szervizelésével kapcsolatos jogszabályban előírt kötelezettségek megszegése miatt a felperes terhére 500.000, Ft

mulasztási bírságot szabott ki, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (továbbiakban: Art.) 234. § b) pontja alapján. A határozat indokolása szerint a próbavásárlás során vásárolt üdítő ital nem tartozik a kedvezményes 5%-os adómérték körébe, arra a 27%-os adómértéket kellett volna alkalmazni. A határozat indokolása hivatkozott az online pénztárgép áfa gyűjtőjével kapcsolatban a pénztárgépek műszaki követelményeiről, a nyugta kibocsátásra szolgáló pénztárgépek forgalmazásáról, használatáról, és szervizeléséről, valamint a pénztárgéppel rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásáról szóló 48/2013. (XI.15) NGM rendelet (NGM rendelet) 3. számú melléklet C.) alcím 1.1 alpont a) és c) pontjára, az alkalmazandó áfa kulcsokkal kapcsolatban az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: Áfa tv.) 82. § (1), (2) bekezdésére és 3. számú melléklet II. rész 3. pontjára, míg a bizonylatok kiállításával kapcsolatban az adózás rendjéről szóló 2017. CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 77. § (1-2) bekezdésére.

Az indokolás szerint a felperes a nem megfelelő áfa tartalmú gyűjtő használatával mulasztást követett el, mert a pénztárgép üzemeltetésével összefüggő fentebb felsorolt jogszabályi kötelezettségét megszegte, ezért az Art. 234. § b) pontja alapján van helye bírság kiszabásának.

[3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 1722545998 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A határozat indokolása szerint az Art. 234. § b) pontja a pénztárgép üzemeltetésével kapcsolatos jogszabályi előírások megsértését szankcionálja, amely jelen ügyben megvalósult, miután a felperes a vásárolt termékek vételárát nem a megfelelő áfa gyűjtőben rögzítette a pénztárgépen. Hangsúlyozta, hogy a felperes által nyújtott étel és ital együttes értékesítése nem tartozik az egységes adómértékkel értékesíthető termékek körébe.

[4] A felperes kereseti kérelmére eljáró Fővárosi Törvényszék a keresetet alaposnak találta, ezért 41.K.704.803/2024/6. sorszámú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával.

[5] Az ítélet indokolása szerint a felperes vendéglátó egységében üzemeltetett online pénztárgép az NGM rendelet 3. számú melléklet C) alcím 1. pontja és 1.1 alpontja előírásainak megfelelő forgalmi gyűjtőkkel rendelkezett, és a próbavásárlásról a nyugta kiállításra került, mely kiállított nyugta az Áfa tv. 173. § (1) bekezdésben meghatározott kötelező elemeket tartalmazta.

[6] Az ítélet indokolása szerint azonban az a körülmény, hogy a felperes a konkrét termékértékesítést – az alperes álláspontja szerint – annak téves minősítése miatt nem a megfelelő áfa gyűjtőben rögzítette, vagyis a termékértékesítés után nem a helyes adókulcsot alkalmazta, nem a pénztárgép üzemeltetésére vonatkozó szabályok megsértését, hanem az Áfa tv. 82. §-nak az adómértékét meghatározó szabályai megsértését jelenti. Ennek

jogkövetkezménye azonban nem az Art. 234. § b) pontja szerinti mulasztási bírság szankció, azaz a felperessel szemben alkalmazott bírság kiszabásának a jogalapja nem állt fenn az Art. 234. § b) pontja alapján.

[7] Az ítélet indokolása nem értékelte a felperes azon kereseti érvelését, mely szerint a termékértékesítés után az 5%-os áfa kulcs alkalmazása jogszerű volt.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ad) alpontjára hivatkozással kérte.

[9] A felülvizsgálati kérelem szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt feltételt megalapozza, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ítéletétől eltérő joggyakorlatot folytat, így az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében szükséges a Kúria állásfoglalása. Utalt arra, hogy az Art. 234. § b) pontja szerinti pénztárgép kötelező használatával, forgalmazásával, üzemeltetésével, szervizeléssel kapcsolatos, jogszabályban meghatározott kötelezettségek teljesítése az adózók alapvető törvényi kötelezettsége, és ezen adózói kötelezettség teljesítésének az ellenőrzése az adózók rendkívül széles körét érinti. Az alperes érvelése szerint, miután az Art. 234. § b) pontja alkalmazhatósága ügyében kúriai döntés még nem született, viszont az alperes az elsőfokú bíróság álláspontjától ellentétes gyakorlatot folytat, ezért a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt az ítélet felülvizsgálata.

[10] A felülvizsgálati kérelem szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában írt feltételt megalapozza az, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 86. § (1) bekezdését megsértette, ugyanis nem döntött a felperes keresetének minden részéről, miután nem vizsgálta, hogy az ellenőrzés alá vont gazdasági esemény – a gyros tortilla és palackozott ital menüként történő értékesítése – együttes ügyletnek minősül-e, ebből kifolyólag a termékértékesítés adómértéke az 5%-os, avagy a 27%-os adómérték alá tartozik-e. Mindezt az ügy érdemére kiható, súlyos jogszabálysértésként értékelte, mely miatt a Kúria felülvizsgálata indokolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt az alábbiak miatt.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,
 - aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani, és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében azonban meg kell jelölni azt a kúriai közzétett határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltért. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[14] A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati eljárás célja, hogy a Kúria egyedi ügyek intézésében elláthassa a jogegységi funkcióját. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia.

[15] A Kúria elsőként a felülvizsgálati kérelemben megjelölt két befogadási okot vizsgálta.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlat eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kúria 7/2023. jogegységi határozat)

Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, általában nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához, hiszen amíg az alsófokú bíróságok a felmerült jogkérdésben döntenek és a döntéseik között nincs eltérés az egyes jogszabályok értelmezése és alkalmazása kapcsán, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a feltétlenül a Kúria iránymutatását. Széttartó alsóbb fokú bírósági döntések hiányában nem indokolható a befogadás.

A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálati kérelem széttartó bírósági gyakorlatra maga sem hivatkozott, az a körülmény pedig, hogy az alperes a jogvitában vizsgálat tárgyát képező Art. 234. § b) pontja kérdésében eltérő gyakorlatot folytat a felülvizsgálni kért fővárosi törvényszéki ítéletben elfoglalt értelmezéshez képest, nem indokolja a befogadást, a Kúria a jogegységesítő tevékenységét ugyanis a bíróságok jogalkalmazása terén látja el.

[17] Az alperes felülvizsgálati kérelme anélkül, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontját, mint befogadási okot, külön nevesítette volna, hivatkozott arra is, hogy a pénztárgépek használata, annak ellenőrzése, az adózók rendkívül széles körét érinti.

A Kúria rámutat, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az egyedi ügyön túlmutató az értelmezendő jogkérdés. A Kúria azt nem vitatja, hogy az online pénztárgépek használata széles körben elterjedt, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelem azt nem mutatta be, hogy mennyiben érinti az adózók széles körét az a kérdés, hogy amennyiben a pénztárgépben téves áfa kulcsot rögzítenek, akkor alapos lehet-e az Art. pénztárgéppel összefüggő szabályok megsértésére vonatkozó 234. § b) pontja szerinti szankcionálás. Emellett a Kúriának sincs olyan bírósági gyakorlatról tudomása, hogy a pénztárgépbe bevitt áfa kulcs helytelen rögzítése miatt az Art. 234. § b) pontja alapján alkalmaztak volna mulasztási bírságot a pénztárgép használójával szemben.

[18] A fentiek alapján tehát nincs helye a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja szerinti befogadásnak.

[19] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja második fordulata szerinti befogadásra is.

Kétségtelen, hogy a Kp. 86. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási bíróság feladata, hogy a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntsön – ugyanakkor az a körülmény, hogy a felperes kereseti kérelmét alaposnak találta a közigazgatási bíróság abban a kérdésben, hogy az áfa kulcs téves meghatározása miatt a mulasztási bírság kiszabásának az Art. 234. § b) pontja alapján nem volt helye, okafogyottá tette a kereseti kérelem egységes áfa kulcs alkalmazására történő hivatkozása elbírálását.

[20] Figyelemmel arra, hogy a jogvitában nem merült fel uniós jog alkalmazása, ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadásnak sincs helye, azaz nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége sem.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdésében szereplő, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet terhelő kötelező indokolási kötelezettség miatt a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő befogadási okot a Kúriának vizsgálnia nem kellett.

[22] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[23] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadásnak arra hivatkozással nincs helye, hogy a közigazgatási szervek, azaz a hatóságok joggyakorlata a felülvizsgálni kért ítélet szerinti jogértelmezéstől eltér. A Kúriának ugyanis jogegységesítő tevékenységét a bíróságok jogalkalmazása terén kell ellátnia.*

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás illetékmentes volt.

[26] A Kúria végzésével szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. július 03.

Dr. Tóth Kincső s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.

bíró